19 Αυγούστου 2014

Παραπάνω απ’ όλους είναι ο Χριστός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη



Υπάρχουν θαυματουργές εικόνες;
π. Επιφάνιου Θεοδωρόπουλου
Ημείς οι Ορθόδοξοι δεν λατρεύομεν τας Εικόνας, ούτε τους Αγίους, ούτε τους Αγγέλους, ούτε αυτήν την Παναγίαν Μητέρα του Κυρίου. Μόνον τον εν Τριάδι Θεόν λατρεύομεν. Τον Πατέρα, τον Υιόν και το Άγιον Πνεύμα.
Τιμώμεν καί δοξάζομεν τούς Αγίους, τούς Αγγέλους, καί περισσότερον πάντων τήν «Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ», τήνΑειπάρθενον καί Παναγίαν Μητέρα τού Σωτήρος μας, αλλά λατρείαν δέν απονέμομεν ούτε εις τά πρόσωπά των ούτε εις τάς Εικόνας των. Άλλο η τιμή καί ο σεβασμός καί άλλο η λατρεία.
Ο λαός μας, καθώς και άλλοι Ορθόδοξοι λαοί, θεωρούν μερικάς Εικόνας ως θαυματουργούς. Είναι αυτό αλήθεια; Υπάρχουν όμως θαυματουργοί Εικόνες; Η μάλλον: Είναι δυνατόν να υπάρχουν Εικόνες θαυματουργοί, Εικόνες που κάμνουν

θαύματα;
Πολλοί Ορθόδοξοι Θεολόγοι αποδίδουν τα θαύματα μερικών Εικόνων όχι εις τας Εικόνας αυτάς καθ’ εαυτάς, αλλ’ εις την Πίστιν των ανθρώπων που προσεύχονται ενώπιον αυτών. Ότι η Πίστις θαυματουργεί, ότι η θερμή προσευχή θαυματουργεί, είτε γίνεται αυτή ενώπιον Εικόνος είτε όχι, αυτό είναι έξω πάσης αμφιβολίας.
Τούτο όμως δεν είναι λόγος να αρνηθώμεν ότι μερικαί Εικόνες δύνανται να έχουν αυταί αι ίδιοι θαυματουργικήν χάριν. Θα φανή παράδοξον τούτο, αλλά δεν είναι καθόλου παράδοξον. Είναι πολύ φυσικόν. (Δια τους πιστούς εννοείται. Δια τους απίστους όλα είναι όχι μόνον παράδοξα, αλλ’ ανύπαρκτα…).
Εις τους Αποστόλους Του ο Κύριος είχε δώσει το θαυματουργικόν χάρισμα. Βλέπομεν όμως ότι το χάρισμα αυτό δεν περιωρίζετο εις τους ιδίους τους Αποστόλους, αλλ’ επεξετείνετο και εις την σκιαν των! Το Ευαγγέλιον ρητώς μας λέγει όχι μόνον ότι «δια των χειρών των αποστόλων εγίνετο σημεία και τέρατα εν τω λαώ πολλά», αλλά και ότι οι Ιουδαίοι έφερον επί φορείων τους ασθενείς των εις τας πλατείας, αναμένοντες το πέρασμα του Πέτρου, ώστε έστω και η σκια του να πέση εις αυτούς δια να τους θεραπεύση! (Πραξ. ε’, 12—14). Και κάτι περισσότερον: Και αυτά ακόμη τα μανδήλια του Αποστόλου Παύλου, ριπτόμενα επάνω εις τους ασθενείς η τους δαιμονιζομένους, τους εθεράπευον! (Πραξ. ιθ’, 12).
Ώστε όχι μόνον οι ίδιοι οι Απόστολοι είχον χάρισμα θαυματουργικόν, αλλά και αυτά ακόμη τα αντικείμενα της προσωπικής των χρήσεως! Τούτο βεβαίως απετέλει μίαν εύνοιαν του Θεού όχι προς αυτά ταύτα τα μανδήλια, αλλά προς τους Αποστόλους Του. Χάριν αυτών η θαυματουργική δύναμις έφθανε μέχρι των μανδηλίων των.
Διατί λοιπόν αποκλείεται να υπάρχουν Εικόνες έχουσαι χάρισμα θαυματουργικόν; Όχι σπανίως εκείνοι που έκαμαν τας Εικόνας, και μάλιστα τας παλαιάς, ήσαν άνθρωποι άγιοι, άνθρωποι βαθείας ταπεινώσεως, άνθρωποι νηστείας και προσευχής, άνθρωποι πυρπολούμενοι από θείον έρωτα.
Τι το παράδοξον να ευλόγηση ο Θεός και τους ιδίους και τα έργα των χειρών των; Και τι το αφύσικον, αν μέσα εις αυτάς τας ευλογίας υπήρξε και το θαυματουργικόν χάρισμα;

Πηγή: isagiastriados.com